

Test inițial la limba și literatura română, clasa a XII-a

Prof. Nicolae Mihaela Corina, Liceul de Arte Bălașa Doamna, Târgoviște

S-a sfârșit școala. Iar eu sunt sigur că am rămas corigent la matematică. Am rămas corigent pentru că am vrut eu sau, mai exact, nu am promovat, pentru că nu am vrut. Nu mi-e rușine. Știam de mult că sunt cu desăvârșire lipsit de voință. Numai inocenții mei colegi mă pot socoti un băiat voluntar, pentru că citesc până noaptea târziu cărți de știință. Spuneam oricui voia să asculte:

- Mă apuc să învăț la două. Lucrez până la zece noaptea. Mănânc, mă culc, mă scol la două. Lucrez până mâine dimineață, apoi repet operația de două ori.

Acasă, cum am ajuns, m-am urcat în mansardă. Cald, și mie îmi era somn. Imi spusei:

- Nu mă pot apuca deodată de matematici. Trebuie să-mi obișnuiesc creierul. Și citii vreun ceas dintr-o carte care n-avea câtuși de puțin legătură nici cu binomul lui Newton, nici cu triumphiul lui Pascal.

- Haide, îmi poruncii cu glas tare când văzui că se face trei; hârtie, creion, tabla de logaritmi și cartea de trigonometrie. Prudent, îndepărtați de pe masă tot ce-mi putea ispiti atenția – un volum din August Comte, "Istoria literaturilor romanice" - vol. III, a lui Iorga [...], revistele, broșurile – și adunai tot ce-mi poruncii. Primele lecții nu sunt grele deloc - îmi mărturisii cu jumătate de glas, ca să-mi fac curaj. Să începem cu „Sinusul și cosinusul”. Dar de câte ori încercam să citesc primul capitol, descopeream ori că creionul nu e destul de ascuțit [...] că hârtia de pe masă e pătată, că praful de pe iconiță n-a fost șters de la Duminica Tomii, că s-a uscat cerneala în călimară, că n-are să-mi ajungă hârtia ș.a.m.d.

- Haide, domnule! – mă răstii eu către mine însumi. Până seara citisem douăzeci și șapte de pagini și îmi mai rămăsese o sută nouăzeci și una. Aceasta pentru că la patru și jumătate m-am dus să fac dușul rece; la cinci și jumătate m-am convins că sufăr de foame și m-am coborât să mănânc; la șase și jumătate am citit o revistă; la șapte mi-a fost sete; la șapte și un sfert mi s-a rupt creionul, la șapte și jumătate am devenit melancolic auzind ciripitul paserilor, la opt m-am socotit persecutat. După-masă am descifrat la pian foarte mult, ceea ce nu se mai întâmplase de câțiva ani.

- Să pun ceasul să mă scoale la trei. Am început să mă dezbrac, fericit. Nu e prea devreme la trei? Hotărât, mă scol la patru. Când mă îndreptam spre masă, să sting lampa, m-am răzgândit și am pus ceasul să sune la cinci. Și ceasul a sunat la cinci. Dar eu visasem vise rele toată noaptea și l-am lăsat să sune.

- Bre, ai matematica!... Scoală-te!

A început să-mi pară rău că dormisem un ceas și jumătate mai mult decât trebuia. Am început să mă ocărăsc în gând, cu glas tare. Nu sunt decât un adolescent ca și toți ceilalți. N-am să ajung niciodată nimic. Nu-i nimic de capul meu. Păcat de timpul pierdut cu școala. N-am voință nici cât un clapon.

(Mircea Eliade, Romanul adolescentului miop)

1. Indică sensul secvenței: *praful de pe iconiță n-a fost șters de la Duminica Tomii.* **12 puncte**
2. Notează numele autorului lucrării *Istoria literaturilor romanice.* **12 puncte**
3. Precizează motivul pentru care naratorul-personaj a rămas corigent la matematică. **22 puncte**
4. Explică, pe baza unui exemplu din fragment, gestul naratorului de a cânta la pian. **22 puncte**
5. Ilustrează, în 50-60 de cuvinte, o trăsătură morală a naratorului-personaj. **22 puncte**